

Prvi primer OPISA - OZNAKE

Pot od tovarne žičnice je bila precej krajša kot tista od vasi, čez dobre pol ure so bili najhitrejši že ob koči: Vane, tako kot vedno prvi in s svežim in radovednim obrazom, takoj pripravljenim na nov izziv in tekmovanja s komerkoli v čemerkoli, nekaj za njim Dolgin, ves žilav in kot da je včasih malo nesrečen, ker je tako dolg, ker je tako skodran in črn kot kak Italijan, ker med samimi Ljubljčanami in zdaj Gorenjci edini zavija po primorsko in ga včasih sploh ne razumejo, in ker ga oče neprestano dresira, kot bi bil njegov nemški ovčar, takoj za njim pa Vili, ki se je želel vedno pregrizniti, da bi bil najboljši, pa zares nikoli v ničemer ni bil najboljši, mogoče le v stremuštvi in izmišljanju izgovorov, zakaj mu spet ni uspelo.

In potem glavnina: Cene, lagoden tip, na pogled nič posebnega, zares pa na snegu boljši tehničar od vseh drugih, ampak premalo napadalen, kot da tekmuje in nasploh živi bolj zaradi umetniškega vtisa, šaljiv in včasih zamišljen, v bistvu dobričina, kadar pa že slučajno užaljen, zoprno zajedljiv in neprijeten do drugih; njegova starejša sestra Špela, ki zares ni tekmovala, vendar je dobro smučala in je vsako poletje hodila čez počitnice takole z njimi, končala je že drugi letnik gimnazije, bila je preudarna, razumna, pravzaprav je bila vsem nekakšna starejša sestra in so jo brez ugovora upoštevali; ob njej Zala in Nika, neločljivi prijateljici, enako zagrizeni tako v šoli kot na snegu, sicer pa zelo različni, Zala zgovorna, lepo zaobljena v bokih in dekliska, z ravnimi rjavimi lasmi, lepim obrazom in ljubkimi ustnicami, malo podobna spodobnim manekenkam iz C&A katalogov za spodnje perilo, Nika bolj zadržana, žilava in preklasta kot kakšen fant, s svojimi naravnimi črnimi kodri in temno kožo je bila videti kot kakšna Judinja, v marsičem in še posebno v brihtnosti je prekašala večino fantov in tudi zdaj je bila ob Zali v glavnini bolj zaradi prijateljstva, in na koncu Tine in Johan, kot vedno v neizčrpnih pogovorih o kubičnih centimetrih vseh mogočih motorjev in podrobnostih o vozniških formule 1, vsevedna nakladača tehnične stroke, ki sta se pri izrekanju sodb sklicevala na svoja očeta ali strice ali poznavalske sosede, in pa Bajsi, ki se je v njun pogovor vtikal bolj zato, ker se je na vse malo spoznal, ravno toliko, da je vedel za kaj gre in potem iz tistega razdril šalo.

Iz: Jani Virk (2003), Poletje na snegu. Celovec: Mohorjeva družba. Str. 29-31.

Drugi primer OPISA - OZNAKE

Bila je majhna in okrogla, z debelimi naočniki. Ljubiteljica poezije, zato so se morali učenci nenehno učiti pesmice na pamet. Čebljala je z usteci, zato se je je prijel vzdevek Putka. /.../

Iz: Dim Zupan (2005), Štirinajst in pol. Ljubljana: Mladka. Str. 12.

V Celju je imel Ivano. Ni bila preveč prikupna, amjhna in debelušna z redkimi zobmi, kot bi jih bog nastreljal s fračo, a se je tega zavedala in se ni navzven prav nič sekirala. Imela je smisel za humor, največkrat na svoj račun, bila je klepetava in bistra. Le z matematiko sta bili skregani. Tako jo je učitelj Kolman obesil njemunaj ji pomaga. Z njos eje lahko pogovoril o vsem. No , skoraj o vsem.

Iz: Dim Zupan (2005), Štirinajst in pol. Ljubljana: Mladka. Str. 23, 24.

Tretji primer OPISA - OZNAKE

/.../ Le koga ne bi taka družinska zmešnjava dotolkla?! Moja občutljiva duša je težko prenašala tako nerazumevajoče starše. Res, zame je bila prav uganka, zakaj sta si privoščila otroke, če jima vzgoja tako nažira živce? Ampak zdaj je, kar je. In celo trikrat sta se odločila za povečanje družine. Tako smo se znašli na tem svetu: moj brat Martin, zdaj star šestnajst let, ki mu je dovoljeno vse, ki je vse vedel in je lahko tudi počel, kar se mu je zljubilo, mlajša sestra Miška, ki ni smela nič, ki ni vedela nič in je vsepovsod vtikala svoj nos. Seveda sem bila tu še jaz. Značilen srednji otrok! V vsem. Martin je bil cela mama. Miška cel očka, jaz pa ... jaz pa mešanica obeh. Tako rekoč tisto, kar je poživiljalo njun zakon: združitev nezdržljivega! Imela sem mamine rjave oči, očkove rdeče lase, mamin privihani nos, očkove velike noge, njen ostri jezik in njegovo mehko srce. Prav zares kul genski koktajl!

Iz: Bianka Minte-König (2002), Ljubezen ion mobitel. Ljubljana: DZS. Str. 9.